

अंजनगातचे महान संत श्री रुपलाल महाराज

राहण्यासाठी उपवास सर्वोत्तम मार्ग आहे. कोणत्याही आजारासाठी उपवास केल्याने फायदा होतो. म्हणून प्रत्येक एकादशीला सर्वांनी उपवास करावे.

विठ्ठल-नामाचा जप :

विठ्ठलाच्या नामाचा जप करणे, भजन-कीर्तन करणे आणि आध्यात्मिक कृत्ये करणे. पंढरपूराला जाणे, जवळच्या विठ्ठल मंदिरमध्ये जाणे, चांगले शुद्ध विचार ठेवणे.

पंढरपूरची वारी :

वारकरी मोट्या भक्तीभावाने पंढरपूरला पायी दिंडीने जातात. यामध्ये त्यांना विठ्ठल भेटते मग तो कोणत्याही रूपात - स्वरूपात येऊ शकतो. ज्या प्रामाणे माणसात देव आहे असे संत गाडेगोबाबा संगून गेले. मग संवासेसात चांगले वागून आपण विठ्ठलाला भेटू शकतो.

संत गाडेगोबाबांची पानमळ्यात भेट :

आपल्या परिवारात छान रमलेले असतांनाच पारिवारिक जबाबदारी प्रमाणे संत रुपलाल महाराज पानमळा लावायचे व आपला उदरनिवाह करायचे, नंतर एकदा गाडेगोबाबा या पारिसरात स्वच्छता करता-करता पोहचले.

बाबांच्या पानमळ्यात गाडेगोबाबा आले असता गाडेगोबाबांनी जीवनाचा अर्थ समजावून सांगितला, जीवनासंदर्भात भरपूर मार्गदर्शन केले, जीवनाची व्याख्या सांगितली, त्याचप्रमाणे संत रुपलाल महाराजांनी गाडेगोबाबांच्या म्हणण्याप्रमाणे पुढील जीवनाची दिशा बदलवून टाकली आणि वैराग्य पत्कराले. त्यानंतर ते पंढरपूरला गेले.

पुढे १२ वर्ष हिमालयात तपासाठी गेले. परत आल्यानंतर चारधाम प्रमाण केलेले. अपल्या पहरू या गावात सप्ताहासाठी पोहचल्यानंतर गोपीनंदप्रमाणे तपासात भिक्षा मार्गदर्शनाचा प्रसंग आहे. गाडेगोबाबा प्रमाणेच श्री संत रुपलाल महाराज दिवसभर गाव स्वच्छ करायचे व रात्री लोकांचे मन अपल्या मधूर वाणीतून स्वच्छ करायचे. भ्रमण करताना ते पुढे अंजनगाव करून सुखाने जगण्याची दिशा दाखविली. आज

ते सर्व भक्तगण सुखी व समाधानी आहेत. संत रुपलाल महाराज समाधी स्थळ :

या मैंदिरात श्री विठ्ठल मौद्दर संस्थान म्हणूनच संबोधले जातो. संत रुपलाल महाराज समाधी नंतर या स्थळाला समाधी मौद्दर संबोधल्या जाते आहे. विठ्ठल मौद्दरातील पायरीजवळ बाबांची समाधी उत्पालेली आहे.

श्रावणांकडून संत रुपलाल

महाराजांचे स्मारक जाहीर :

माझील वर्षी अर्थसंकल्पत संत रुपलाल महाराज यांचे भव्य राष्ट्रीय स्मारक उभारण्यासाठी तसेच बारी समाज बांधवांच्या आर्थिक तसेच शैक्षणिक उत्थानाची संत रुपलाल महाराज यांच्या नावाने आर्थिक माहामंडळ स्थापन केले जातो. जागरण असल्याचे अर्थसंकल्प मांडत असताना जाहीर करण्यात आले आहे. त्यानुसार खोडगाव रोड वरील एका खुल्या जागेत हे स्मारक तयार होणार आहे.

संत रुपलाल महाराजांची गौरक्षण सेवा :

बाबा मुकुरा प्राण्यांची सेवा करायचे आणि त्यांच्या कडे बैल जोडी, गाय, कुत्रा असे प्राणी होते. त्यांची गौरक्षण सेवा करण्याकडे जास्त ओढ होती.

विठ्ठल मंदिरातील विहिरीचे महात्म्य :

त्यांचे नंतरनागव मध्ये भरपूर भक्तगण इत्यानंतर त्यांची सवार्गानंतर एक मंदिर उभारण्याचे ठुरविले. त्यानुसार मंदिराची उभारणी जाली. नंतर येथे एका रात्रीमध्ये विहीर बांधवांयात आली.

या विहीरीला अष्टमाहसिद्धीचे महात्म्य प्राप्त झालेले आहे. या विहीरीतील पाण्याने आंबोळ केल्यास पापाचा नाश होतो, रोगसाई दूर होते. येथे लाहान मुलांची आंबोळ केल्यास मुलांची आरोग्य चांगले राहते.

संत रुपलाल महाराजांची समाधी :

पंढरपूर मधील विठ्ठल मंदिर मधील संत नामदेव महाराजांच्या पायरी प्रमाणे संत रुपलाल वांधवांच्या अस्तिमध्ये विहिरीचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

या मंदिराचे भव्य बांधकाम, यामध्ये सर्व देवी-

-देवतांच्या मोठ-मोट्या मुतुसुळे मन माहून टाकते. जणू विविध मंदिर एकत्र आणले कोी काय अशी अनुभूती येते. यात सर्वांत महत्वाचा असा सोन्याचा वाटा आहे ज्याने या मंदिराचा इत्यानुसार करत वासायचे. त्यांनी उभारलेले पान अटाई रोडवरील विठ्ठल मंदिराचे महात्म्य एका वेगव्याच असियेचे दर्शन घडविले.

भ्रष्टाचारी

स वै संतांच्या पालखण्या पंडीरीची वाट चालू लागतात आणि एक अपूर्व सोहळा रंगू लागतो. वारी प्रत्येकाच्या मनात शाश्वत मूल्यांची पेरणी करत असते. आषाढी वारीला जास्त प्रमाणात पश्चिम महाराष्ट्रातील आणि खानदेशातील वारकरी असतात त कार्तिकी एकादशीत विदर्भ आणि मराठवाड्यातील वारकरी असतात.

पंदरघुरूचं विडुल मंदिर, त्याला मानणारा भक्त संप्रदाय आणि विठुरायाचं गुणवर्णन करणारं आपलं संतवाङ्मय

हा मराठी संस्कृतीचा गाभा आहे. शंकराचार्यांनी सुद्धा भीमेच्या काठावरील पांडुरंगाचं वर्णन केलेलं आहे. वारीची परंपरा कमीत कमी हजार वर्षांची असावी असं जाणत्या लोकांचं मत आहे. महाराष्ट्रात अनेक राजकीय स्थित्यांत झाली, परकीय आक्रमण झाली तरीही वारीची परंपरा अखंड सुरु राहिली. पांडुरंग म्हणजे सावळ्या संतांचा सखा... संत तुकाराम म्हणतात,

‘आमुची मिरासी पंढरी।’
आमुचे घर भीमातीरी॥
पांडुरंग अमुचा पिता।
रखुमाई आमची माता॥
भाऊ पुंडलिक मुनी।
चंद्रभाग आमुची वहिणी।
तुका जुनात मिरासी।
ठाव दिला पायापाशी॥’

विडुलवरील प्रेम, त्याची ओढ

वारी, भक्तीचा उद्घोष

भागवत धर्म म्हटलं आहे. चंद्रभागेच्या तीरावर उभ्या असणाऱ्या सावळ्या परब्रह्माला सर्व संतांनी आपलंसं केलं आहे. भागवत धर्माचं आणि सुगुण भक्तीचं नवं तत्त्व-ज्ञान संगितलं आहे. ही परंपरा उदार धर्माचा पुरस्कार करणारी आहे. सर्व संतांनी सहिष्णुतेचा, वित्तशुद्धीचा आणि सर्वाभूती समत्वांन पाहण्याचा उपदेश केला. रंजल्यांगंजल्यांची सेवा करावी, सर्वांना सारखाच दया धर्म दाखवावा हीच या संप्रदायपरंपरेची शिकवण आहे.

वारकरी संप्रदाय हा सर्वांसाठी खुला आहे. लोकजीवनाशी मिळून मिसळून वागण-ारा आहे. म्हणूनच हा एक प्रवाही संप्रदाय आहे. वारकरी कोणाला म्हणाव याचे काही निकष आहेत. त्यात नियमित वारी करावी, कपाळावर गोपीचंदनाचा ठिक्का लावावा, गव्यात तुळशी माळ घालावी, मद्य-मास

आणि विडुलविषयी असणारी सख्यभक्ती सर्व संतांच्या म्हणजेच नामदेव, ज्ञानदेव, ज्ञानबाई, एकाश, तुकाराम, चोखा मेळा, निकोबा, गोरा कुंभार, सावतामळी आर्द्दीच्या लेखणीतून दिसून येते. हाच विचार भक्तीसंप्रदायाला समृद्ध करतो. न्या. रानडे यांनी वारकरी संप्रदायाला

महाराष्ट्राला वारीची संपन्न परंपरा लाभलेली आहे. जातीधर्माच्या भिंती तोडत, सर्वांप्रती सम्भाव आचारत, सहिष्णुता-बंधुता-समानतेचा उद्घोष करत वारकरी संप्रदाय पंडीरीच्या वाटे चालू. लागतो तेव्हा भक्तीप्रवाहाचं ते विशाल रूप मनाचा ठाव घेत. अलिकडच्या काळात काही नवे विचार रुजवण्यासाठी, समाजभान जागृतीसाठी, प्रबोधनासाठीही वारी हा एक महत्त्वपूर्ण सोहळा ठरत आहे.

वारी नेहमी पायीच केली जाते. वारकरी संप्रदायात अनेक गुरु आहेत. त्यांतील काही जण विधिमठांचे प्रमुख, कीर्तनकार, प्रवचनकार आहेत. साध्वीतीने वर्तणूक असल्यानं त्यांना सर्वजनकून सन्मान मिळतो. पंदरुरात या महाराजांचे अनेक मठ असल्यानं वारीच्या वेळी तिथे हजारो वारकरी राहतात. भक्ती आणि ज्ञानाचा समन्वय साधाला जातो. हे मठाधिपिती प्रवचन, कीर्तन करतात. अद्वैत वेदांताचा पुरस्कार करतात. इथे कीर्तनाबारोबर गोपालकाल्याचा उत्सवही रंगतो. या संप्रदायात सकाम भक्तीभाव दिसतो. वारकर्यांनी अनेक धर्मसंकटांमध्ये सुद्धा ‘यानबा-तुकाराम’ हा मंत्र सोडलेला नाही. वारकरी संप्रदाय नेहमीच राजकारणासाठून दूर राहिलेला आहे. या संप्रदायामध्ये उदारता, सहिष्णुता आणि प्रवाही रूप कायम ठेवलं आहे. हे महात्म्य जाणूनच आपले तुकाराम महाराज म्हणतात,

अवीट अमोला घेता पैंग निमोला। तो प्रत्यक्ष देखिला भीमातीरी॥। अव्यक्त साकार अकारिला अंकुरा क्षरला चराचर भक्तिकाजे॥। अनुमान विटे सर्वांगीमाजिंते॥।

- संत निवृत्तीनाथ

पुंडलिके प्रकट केलें असे

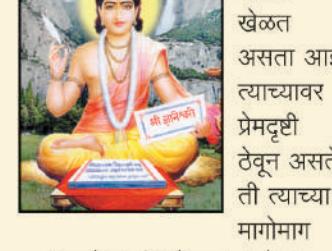
अवीट अमोला घेता पैंग निमोला। तो प्रत्यक्ष देखिला भीमातीरी॥। अव्यक्त साकार अकारिला अंकुरा क्षरला चराचर भक्तिकाजे॥। अनुमान विटे सर्वांगीमाजिंते॥।

देव भावागा भुकेला

दे व भावागा भुकेला असतो. भक्ताला भगवंताच्या कृपेची आस असते त्याचामाणे भगवंतालाही भक्ताकून निरलस प्रेमाची आस असते. पुढील औवीत भावावताच्या याच भावाचं विवेचन केलं आहे. भगवंत आणि भक्त यांच्या नात्याचं विवेचन करताना माझली म्हणतात,

माझली म्हणतात, ‘लाडके लेकरु खेळत असतो आई त्याचावर प्रेमदृष्टी ठेवून असते. ती त्याच्या मागेमाणा

धावते आणि वैराग्य यांची सांगड घा-लता आली पाहिजे. बुद्धी आणि वैराग्याची सांगड घातल्यावर व्यक्ती भगवंतमय होऊन जाते. त्या रूपाशी एकरूप होतात. आत्मानी पिंड आणि ब्रह्मांड यांचं ऐक्य अनुभवतात.

माझली म्हणतात, आई बदलत्या काळात, जगातीकीरणाच्या झांझावातात वारीतही मोठे बदल होत आहेत. जुन्या पिंडीबोरेर नव्या पिंडीतील लोकही उत्साहाने वारीत सहभागी होत आहेत. वारकरी संप्रदायातील काही गटांनी पर्यावरणाला हानिकारक असणाऱ्या प्रकल्पावरुद्ध चलवली उभ्या केल्या आहेत. वारीच्या नव्या रूपाला सामोंन जाताना त्यामध्ये ग्रामविकास, पर्यावरण संरक्षण, जातीभेद निर्मलून, स्वी-पुरुष समानता आदी गोर्ंचा विचार करून त्याविषयी प्रबोधन होत आहे. वारकरी संप्रदायानं आपला भक्तीभाव, सहिष्णुता आणि प्रवाही रूप कायम ठेवलं आहे. हे महात्म्य जाणूनच आपले तुकाराम उत्सुक असतो.

ऐसी चंद्रभागा ऐसे भीमातीर। ऐसा विटेवर देव कोठे॥। ऐसे संतजन ऐसे हैरिदास। ऐसा नामधोष सांगा कोठे॥।

तुका म्हणे आम्हा अनाथा कारणे। पंढरी निर्माण केले देवे॥। पंडुरंगाने आपल्यासारख्या अनार्थांसाठी पंढरी निर्माण केलेली आहे याची जाणीव प्रत्येक वारकर्याच्या मनात असते. म्हणूनच तो पंढरीनाथाच्या दर्शनासाठी उत्सुक असतो.

तुकाच्या नव्याने तेजाने तेजाना उत्सुकतात.

बुद्धियुक्त होणं म्हणजे निष्काम कर्म करण्यास प्रवृत्त करणारी वृत्ती जोपासण. एकदा ती प्राप्त झाली म्हणजे मनुष्य कमीच्या विळळ्यात अडकत नाही. बुद्धीने स्वतःला परब्रह्माशी जोडून घेणं यालाच बुद्धियोग

भजन करण्यान्यांना नेचे मार्ग वाढवतो. भक्त येणन मिळतील अशा सर्व मार्गांचं तो प्रेमाने रक्षण करतो.’ भक्तांना माझां प्रेम हवं असतं तदूतच मलाही त्यांच्या अनन्यभावाची आवड असते, असं परमेश्वर संगंतो. माझ्या घरी प्रेमळ भक्तांचा दुष्काळ आहे. आम्ही सर्वस्व देऊन प्रेमळ भक्त घेतो असंही भगवंत कबूल करतो.

धावते आणि लेकरु तो खेळ त्याच्यापुढे ठेवतो, तो खेळ त्याच्यापुढे ठेवतो, त्याच्यापुढे ठेवतो.

इच्छेप्राप्तांने उपास- नेचे मार्ग वाढवतो.

भक्त येणन मिळतील अशा सर्व मार्गांचं तो प्रेमाने रक्षण करतो.’ भक्तांना माझां प्रेम हवं असतं तदूतच मलाही त्यांच्या अनन्यभावाची आवड असते, असं परमेश्वर संगंतो. माझ्या घरी प्रेमळ भक्तांचा दुष्काळ आहे. आम्ही सर्वस्व देऊन प्रेमळ भक्त घेतो.

धावते आणि लेकरु तो खेळ त्याच्यापुढे ठेवतो, तो खेळ त्याच्यापुढे ठेवतो, त्याच्यापुढे ठेवतो.

धरात एखादा उंदीर शिरला तरी त्याला हुसकावलं जात. उंदरामुळे परिसर असव्यच होतो. लांचांचा वाराने संबंधित स्थळी कप्रकारची दुर्घी फसरते. मात्र हे सगळे मुळे इथे गैरलागू ठरतात. इतक्या मोठ्या संख्येन उंदरामुळे इथे विवरणातील नजाराही अशाप्रकारे विच-रासायनिक प्रवृत्त करणारी वृत्ती जोपासण. एकदा ती प्राप्त झाली म्हणजे मनुष्य कमीच्या विळळ्यात ताकेतात. त्यांचा उगम कसा आणि कधी झाला असेल हा प्रश्न सतावतोच त्याचाबरोबर त्या का पडल्या असायात होता. राजस्थानातील बिकानेर येथे स्थित करनी आवश्यक असेल होता. उंदरामुळे इथे विवरणातील नजाराही अशाप्रकारे विच-रासायनिक प्रवृत्त करणारी वृत्ती जोपासण. एकदा ती प्राप्त झाली म्हणजे मनुष्य कमीच्या विळळ्यात ताकेतात. त्यांचा उगम कसा आणि कधी झाला असेल होता. उंदरामुळे इथे विवरणातील नजाराही अशाप्रकारे विच-रासायनिक प्रवृत्त करणारी वृत्ती जोपासण. एकदा ती प्राप्त झाली म्हणजे मनुष्य कमीच्या विळळ्यात ताकेतात. त्यांचा उगम कसा आणि कधी झाला असेल होता. उंदरामुळे इथे विवरणातील नजाराही अशाप्रकारे विच-रासायनिक प्रवृत्त करणारी वृत्ती जोपासण. एकदा ती प्राप्त झाली म्हणजे मनुष्य कमीच्या विळळ्यात ताकेतात. त्यांचा उगम कसा आणि कधी झाला असेल होता. उंदरामुळे इथे विवरणातील नजाराही अशाप्रकारे विच-रासायनिक प्रवृत्त करणारी वृत्ती जोपासण. एकदा ती प्राप्त झाली म्हणजे मनुष्य कमीच्या विळळ्यात

